Čís. 6432.

Čtrnáctidenní lhůtu §u 575, třetí odstavec, c. ř. s. dlužno počítati od doručení usnesení, povolujícího výpověď, straně vypovídající. Usnesení rekursního soudu jest doručiti vypovídající straně, třebas jím bylo potvrzeno usnesení prvého soudu, povolující výpověď.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1926, R I 949/26.)

Návrhu na exekuční vyklizení vypovězeného bytu soud prvé stolice vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto byl vznesen teprve 9. ledna 1926, ač usnesení rekursního soudu, potvrzující usnesení prvého soudu o svolení k výpovědi, bylo dlužníku doručeno již 10. prosince 1925. Vypovídající straně ono usnesení rekursního soudu nebylo doručeno. Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znovu o rekursu rozhodl.

Důvody:

S názorem rekursního soudu, že návrh nynější rekurentky jako vymáhající strany na exekuční vyklizení Gisely L-ové jako povinné podaný dne 9. ledna 1926 jest podle §u 575 třetí odstavec c. ř. s. opožděný, ježto čtrnáctidenní lhůtu v uvedeném §u k podání návrhu na vyklizení stanovenou jest počítati od doručení výpovědního usnesení Gisele L-ové, to jest straně vypovídané, tedy od 10. prosince 1925 a nikoli od doručení dotyčného výpovědního usnesení rekursního soudu nynější rekurentce, straně vypovídající, protože tato nebyla oním výpovědním usnesením rekursního soudu ve svých právech dotčena, nelze souhlasiti. Již z povahy věci plyne, že, ukládá-li § 575, třetí odstavec, c. ř. s. straně vypovídající, by pod následky tam uvedenými podala do 14 dnů návrhy na exekuční vyklizení, nelze počítati tuto lhůtu od doručení usnesení o výpovědi straně vypovídané, nýbrž od doručení tohoto usnesení straně vypovídající. Lhůta v §u 575, třetí odstavec, c. ř. s. předpokládá účinnost výpovědního usnesení u vypovídajícího a účinným stane se výpovědní usnesení na straně vypovídajícího teprve tím, že doručeno mu písemné vyhotovení dotyčného usnesení (§§ 416, 426, 427 c. ř. s.). Nerozhodno jest, že konečným usnesením o výpovědi, to jest usnesením rekursního soudu nebylo usnesení prvního soudu k výpovědi svolující změněno, neboli, jak se v napadeném usnesení praví, že usnesením tím nebyla práva vypovídající strany dotčena; doručiti ono konečné usnesení výpovědní straně vypovídající bylo přes to (§ 426, 427 c. ř. s.). Rekursní soud, počítaje lhůtu ode dne doručení usnesení o výpovědi vypovídané Gisele L-ové, pochybil a uznal návrh nynější rekurentky na vyklizení vzhledem k takto počítané lhůtě za opožděný neprávem. Rozhodno jest, jak již vysloveno bylo ve zdejším usnesení ze dne 12. května 1926, kdy rozhodnutí rekursního soudu ze dne 13. listopadu 1925 bylo doručeno nynější rekurentce a zdali od tohoto doručení byl návrh na exekuční vy-

klizení podán ve lhůtě § 575 odst. 3. c. ř. s. Jen v tom směru také napadá v rekursu strana povinná usnesení prvního soudu. Touto otázkou se rekursní soud nezabýval a proto nezbylo, než usnesení jeho znovu zrušiti a se usnésti, jak se stalo.

Čís. 6433.

Úmluvy při objednávce zboží nelze jednostranně změniti poznámkami na faktuře, zaslané později se zbožím, proti níž objednatel ničeho nenamítal.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1926, Rv I 462/26.)

V červnu roku 1922 objednal žalovaný u nakladatelství K. a spol. výtisk obrazového díla »Krásy republiky Československé« se slovním doprovodem Dra H-a za 540 Kč, s tím, že kupní cena jest splatna v měsíčních splátkách po 20 Kč, počínajíc dodáním díla. V květnu 1923 zaslalo nakladatelství K. a spol. obrazové dílo, avšak bez slovního doprovodu. Žalovaný splatil pouze jednu měsíční splátku. Žalobu postupnice nakladatelské firmy o zaplacení zbytku 520 Kč procesní soud prvé stolice pro tentokráte zamítl, odvolací soud k odvolání žalobce uznal žalovaného povinným zaplatiti žalobci 520 Kč proti dodání slovního doprovodu Dr. H-a. Důvody: První soudce zjistil, že v roce 1922 objednal žalovaný u firmy »Nakladatelství K. a spol.« 1 výtisk obrazového díla »Krásy republiky Československé«, druhé vydání, obsahující 110 barevných reprodukcí dle originálů V. M-a se slovním doprovodem Dra H-a, úhrnem za 546 Kč, na které žalovaný splatil 20 Kč a zbytek že měl býti splacen po obdržení díla v měsíčních splátkách po 20 Kč, při čemž byla firmou K. vyměněna dodací lhůta po dohotovení díla, jakož i že dodána byla žalovanému pouze obrazová část díla a ohledně slovního doprovodu že se firma K. a spol. dopisy z března 1923 omlouvala odběratelům, že zbývá ku dodání slovní doprovod a že dodává dílo neúplné, což prý zaviněno nepředvídanými překážkami a zejména nemocí spisovatele Dr. Karla H-a, že však ihned po jeho vytisknutí dodatečně slovní doprovod odběratelům bude dodán, dále, že jak z účtu ze dne 25. května 1923 vychází na jevo, zaslala onu obrázkovou část na adresu žalovaného, slovního doprovodu Dra H-a mu však dosud nedodala. Tato skutková zjištění prvního soudce odpovídají souhlasnému přednesu stran a předloženým listinám a vlastně v odvolání ani nebyla napadena, pročež je i druhá stolice podle § 498 c. ř. s. svému rozsudku za základ položila. Odvolací soud neshledal proto odvolací důvod nesprávného ocenění důkazů za důvodný, má však za opodstatněný onen nesprávného právního posouzení věci. Odvolací soud sice přisvědčuje k názoru prvé stolice, že podle původního stavu věci dle platebních podmínek objednacího listu ze dne 17. června 1922 dospělost měsíčních splátek po 20 Kč měla nastati teprv po obdržení díla, tudíž i slovního doprovodu Dra H-a. Na tom ničeho nebylo změněno, ani dopisem firmy